

og viste, hvor urimeligt det vilde være, om alt dette skulde kastes til Side i to Maaneder, fordi vi her i Landet skulde have en Valgkamp, at dette vilde være uforvarligt, og at det maatte være vor Pligt fra begge Sider at søge det gennemført, hvorom der var Enighed. I Anledning af denne Udtalelse fremkom den højtærede Minister med en Bemærkning gaaende ud paa, at det var jo meget godt, hvad vi havde givet Tilslutning til, men jeg kunde vel ikke give nogen Garanti for, at Landstinget ogsaa vilde tiltræde, hvad vi havde givet vor Tilslutning til. Dertil vil jeg sige: Nej, det kan jeg naturligvis ikke, men jeg vil tilføje, at med denne Bemærkning har den højtærede Minister i Virkeligheden ført hele denne Diskussion over paa et helt andet Grundlag. Hidtil har den Diskussion, der har været ført om Valg eller ikke Valg, været ført fra Ministerens Side paa Spørgsmaalet om det radikale Partis Medvirkning, og om det var nødvendigt at tage Valg, fordi det ikke var muligt at opnaa den fornødne Hjælp fra det radikale Parti for at skabe et Flertal i Folketinget for Lovforslaget. Hvis den højtærede Minister, hvad hans Udtalelse her tyder paa, tænker paa at opgive Arbejdet, fordi han ikke tror, at Landstinget vil tiltræde, hvad Folketingets Flertal staar bag, da maa jeg sige, at en saadan Fremgangsmaade forekommer mig overmaade forkert, og jeg føjer til, at jeg tror, at Ministeren skulde erindre og ikke undervurdere den Styrke, hvormed en Folketingsflertalsbeslutning i disse Tider vil virke i Landstinget, fordi Landstinget vil blive nødt til at tage Hensyn dertil. Hvis Ministeren handlede derefter, vilde jo ogsaa Ansvaret lægges dér, hvor det hører hjemme, og jeg føjer til som min Overbevisning, at det vil vise sig, at Forsøget paa at lægge dette Ansvar fra Landstinget over paa det radikale Venstre vil mislykkes ude i Vælgerbefolkningen. Derfor gentager jeg endnu en Gang overfor den højtærede Minister: Lad ikke Erhvervslivet og Arbejderne lide under, at Valgstemningen er ved at betage Ministeriet og dets Parti, men lad der blive gennemført inden Valget, hvad der er Mulighed for, til Gavn for Landet.

Den højtærede Minister beklagede, om der skulde ske Forskydninger indenfor de politiske Retninger her i Landet i den kommende Tid. Hvis den højtærede Minister hermed hentyder til mit Parti, er enhver Beklagelse overflødig. Mit Partis Retning vil, for saa vidt Ministeren tænker paa Demokrati eller Ikke-Demokrati, blive ved

at være den samme, som den har været siden 1905, og det er der ingenting, der viser stærkere end Behandlingen af det Lovforslag, som foreligger her. Det vil ikke være muligt at paavise en anden Retningslinje her end den, der tidligere er fulgt fra vor Side, ikke være muligt at vise Brud paa Udtalelser paa disse Omraader, som tidligere skulde være fremsat fra os, og jeg føjer til, at denne vor Behandling af dette Lovforslag viser maaske mere, end nogen Sinde tidligere vor Gerning har vist, den Sympati, der næres af vort Parti for de Befolkningslag, hvorom „Hølbæk Amts Venstreblad“ har skrevet Bemærkninger, som jeg for mit Vedkommende fuldt ud kan underskrive.

Jeg vil gerne endnu tilføje, at jeg forstaar meget godt de Vanskeligheder, den højtærede Regering har, og er disse Vanskeligheder saa store, at den ikke mener at kunne fortsætte . . . (Afbrydelse af Socialministeren [Borgbjerg]) . . . da er det en ærlig Sag ikke at gøre det, og hvis det høje Ministerium mener, at det er vanskeligt at komme bort fra dette uden ved Valg, er det ikke muligt for os at forhindre det, selv om vi anser det for overordentlig skadeligt af Hensyn til Landets Interesser. (Socialministeren [Borgbjerg]: Vi vil fortsætte netop gennem Valg.) Den højtærede Socialminister bliver saa livlig. (Socialministeren [Borgbjerg]: Vi vil fortsætte.) Det glæder mig, det har jeg ikke haft Indtrykket af. (Socialministeren [Borgbjerg]: Saa-aa?) Det maa være noget nyt. Jeg beklager, hvis det skulde føre til, hvad Udtalelser og Kommentarer i den socialdemokratiske Presse tyder paa, at det findes nødvendigt at fremstille det, som om det er det radikale Venstre, der afbryder et Samarbejde paa demokratisk Grundlag. Et Valg vil efter min Mening ogsaa her vise, at det ikke er tilstrækkeligt med Mistænkeliggørelse og personlige Angreb overfor det radikale Venstres Mænd. Men vil man fra Ministeriets Side proklamere Afbrydelsen af det demokratiske Samarbejde, som har bestaaet mellem de to Partier i 20 Aar, saa er der for vort Vedkommende ikke andet at gøre end at tage Vilkaarene, som de byder sig, men saa gaar vi ogsaa ud i Landet og til Befolkningen til Klarlæggelse af, hvorfor dette Brud sker, og til Afgørelse af, hvor Ansvaret ligger for Afbrydelsen af den demokratiske Udvikling her i Landet, som vi hidtil har samarbejdet om, og da har jeg den Opfattelse, at det Spørgsmaal vil rejse sig paa hvert eneste Vælgermøde som et Spørgsmaal til Socialdemokratiet: Hvorfor mener